

vel maa afhjælpes, men under saadanne Former, at Hjælpen faar nogle Retsvirkninger, i Ydertilfælde meget byrdefulde Retsvirkninger. Paa Ydelsen af saadan Hjælp, som betegnes som Kommunegæld, tager Bestemmelser i Afsnit VI Sigte.

Der er i §§ 304—12 givet meget udførlige Regler om, hvorledes det sociale Udvalg skal gaa frem, naar Kommunegæld søges, og efter hvilke Principper og indenfor hvilke Grænser Hjælpen skal ydes, fordi man paa den ene Side saa stærkt som muligt vil indskærpe, at Kommunegæld kun maa ydes, hvis det er udelukket at hjælpe uden Retsvirkninger, medens man paa den anden Side, da Hjælpen nu maa ydes efter et Skøn, vil søge at binde Skønnet i videste Omfang. De Bestemmelser, der i saa Henseende er givet, er i det væsentlige baseret paa den Praksis, der har dannet sig med Hensyn til Ydelse af Fattighjælp.

I §§ 313—20 er givet Regler om Retsvirkningen af Kommunegæld. Der er med enhver Ydelse af Kommunegæld forbundet den Retsvirkning, at Hjælpen skal tilbagebetales; Reglerne herom svarer iøvrigt i det væsentlige til Fattiglovens §§ 34 og 36. Derimod indtræder den Retsvirkning, der nu gør Modtagelse af Fattighjælp saa byrdefuld, nemlig Tab af Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger, først, naar den trængende efterhaanden maa siges at være under vedvarende fuld Forsørgelse, hvis han svigagtigt tilsniger sig eller bortødsler Kommunegæld, eller hvis han ved uordentlig Livsførelse eller ved at opgive eller nægte at tage passende Arbejde selv er Skyld i, at der maa ydes ham Kommunegæld.

Afsnit VII.

Fattighjælp.

(§§ 321—36).

I dette Afsnit er givet Regler om de Former for offentlig Hjælp, der efter Nyordningen systematisk set med Hensyn til Retsvirkninger er de mest yderliggaaende, og som kun kan benyttes, 1) naar vedkommende er under vedvarende Forsørgelse, og hans Forhold har været af en saadan Art, at han maa siges ikke blot selv at være Skyld i, at der har maattet ydes ham Hjælp, men endog at have opgivet ethvert Forsøg paa selv at bidrage til sin Eksistens, 2) naar vedkommende har vist en særlig Efterladenhed og Ansvarsløshed med Hensyn til sin Forsørgelsespligt overfor andre, eller 3) naar

han maa tages under den særlige Forsorg for Alkoholister eller Vagabonder.

Personer af denne Art vil alle høre til det Bundfald, der vil danne sig i ethvert Samfund uanset alle Samfundets Bestræbelser for at undgaa det, og de maa derfor i Samfundets Interesse behandles radikalt i Henseende til Formen for deres Forsørgelse. Det maa derfor være givet, at de maa miste deres borgerlige Rettigheder, og hvis deres Forhold maa tilskrives psykiske Defekter, maa disse Defekter søges helbredet eller i hvert Fald uskadeliggøres gennem særlige Foranstaltninger.

De almindelige Bestemmelser om Retsvirkninger af Modtagelsen af Fattighjælp gives i Kap. XXIII; I Kap. XXIV gives Reglerne om den ovenfor under 1) anførte Gruppe af arbejdsmodvillige Personer og i Kap. XXV om de under 2) omhandlede forsømmelige Forsørgere. Endelig findes i Kap. XXVI og XXVII Regler om den under 3) omhandlede Særforsorg henholdsvis for Alkoholister og for Omstrejfer og erhvervsløse og subsistensløse Personer.

Kap. XXIII.

Almindelige Bestemmelser (§ 321).

Retsvirkningerne af at modtage eller paadrage sig Fattighjælp er følgende:

- 1) Tab af Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger og Raad, indtil Fattighjælpen er eftergivet eller tilbagebetalt. Bestemmelsen, der er en direkte Følge af Grundlovens § 30, jfr. § 31, er formentlig selvfølgelig, thi det maa være givet, at de Personer, der omfattes af Afsnit VII, hverken direkte eller indirekte kan deltage i Samfundets Styrelse.
- 2) Erstatningspligt svarende til de derom for Kommunegæld gældende Regler.
- 3) Saafremt en Person oppebærer Fattighjælp, kan hverken han eller de Personer, han skal forsørge, hjælpes med Laan hos Kommunen eller Kommunegæld og normalt ikke med Særhjælp; for denne sidste Hjelpeforms Vedkommende findes Reglerne herom under de forskellige Arter af Særhjælp. Som anført i Bemærkningerne til § 307 viser sig paa dette Omraade den principielle Forskel mellem Fattighjælp og Kommunegæld, der kun maa ydes, hvor Særhjælp ikke kan ydes. Den Stilling, der her er taget overfor Personer, der oppebærer Fattighjælp, er streng, men